

8777 ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Κορηλίαν¹ Κοῖντου Μετέλλου [Π]ίου² | Σκιπίωνος τοῦ αὐτοκράτορος³ Θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Γναίου Πομπηίου Γναίου υἱοῦ | Μεγάλου τοῦ ἀνθυπάτου, διὰ τε τὴν περὶ αὐτὴν | σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὖνοιαν.

Pergami rep. a. 1878 (Fränkel Inschr. v. Pergamon n. 412). Dittenberger syll. ed. 2 n. 345. — 1) De Cornelia Pompeii uxore cf. Plut. Pomp. 55. 66 cet., Cass. Dio 42, 2 cet. — 2) Pro Π errore incisum est ΥΥ. — 3) A. 703 vel 706. Cf. Caes. b. c. 3, 51. Eidem Metello Scipioni eodem sine dubio tempore a Pergamenis positus est titulus Fränkel n. 411 (Dittenberger ed. 2 n. 344).

8778 [δ] δᾶμος Ἐλατιέων Φαῦστο[ν Κορηλίον | Λευκόν] υἱὸν Σύλλαν Ἐπαφρόδιτον ἀ[ντιταμίαν καὶ | ἀ]ντιστρατήγον τὸν ἑατοῦ εἰ[σ]εργέταν Θε[ο]ί[σ].

Elaeae (Inscr. Graec. IX 1, 143 descr. Lolling; antea descripserat P. Paris bull. de corresp. hell. 1856 p. 371). — Faustus Sulla, dictatoris filius, quaestor a. 700 (Ascon. in Scaur. p. 20 Or.): eo a. 705 usus est Pompeius ad milites legendos (Cic. ad Att. 8, 3, 7; 12 A, 3), mox videtur Pompeium in Graeciam secutus esse (Cic. ad Att. 9, 1, 4) 'pro quaestore' (cf. N. 8775). Titulus positus a. 705 vel 706.

8779 ὁ δῆμος ἐτίμησεν | Πόπλιον Σεροῦλιον Ποπλίου υἱὸν Ἰσαυρικὸν τὸν ἀνθύπατον¹, γεγονότα σωτήρα καὶ | εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ ἀποδεδωκότα τῇ | πόλει τοὺς πατρίους νόμους καὶ τὴν δημοκ[ρα]τ[ί]αν ἀδούλων².

Pergami rep. a. 1879 (Fränkel Inschr. v. Pergamon n. 413). Dittenberger Orient. inscr. n. 449. — 1) Cf. supra N. 40. Ad eundem pertinet titulus in civitate vicina, Aegis, repertus (Bohn Alterthümer v. Aegae p. 47): ὁ δᾶμος Ἀπόλλωνι Χρηστηρίῳ χαριστήριον σωθεὶς | ὑπὸ Ποπλίῳ Σερουλίῳ Ποπλίῳ υἱῷ τῷ ἀνθυπάτω. Filiae eiusdem Isaurici Pergameni posuerunt titulum Fränkel n. 414. Patri eius in honorem filii Magnesiae ad Maeandrum positus est titulus Kern Inschr. v. Magn. n. 442. — 2) Fortasse huc pertinent γράμματα [Ποπ]λιου Σερου[λιου] memorata in t. Pergameno ath. Mitth. 1899 p. 491 (v. 20) cf. Foucart formation de la prov. d'Asie p. 20 (317).

8780 ὁ δῆμος ἐτίμησεν ταῖς δευτέραις | τιμαῖς Μάρκον Κοκκήιον Νερούαν¹, | τὸν αὐτοκράτορα² ὑπάτον τε ἀποδεδειγμένον³, εὐεργέτην καὶ πάτρωνα καὶ σωτήρα γεγονότα τῆς πόλεως, ἀποκαθεστακότα δὲ ἡμῖν καὶ τὴν πάτριον ἔλευθερίαν τε καὶ πολετεῖαν, ἐπαίνῳ χρυσῷ | στεφάνῳ ἀριστείῳ, εἰκόνι χαλκῇ ἐφρίπῳ, προεδρίᾳ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀρετῆς | ἕνεκα καὶ εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας τῆς | εἰς ἑαυτόν.

Leginae Cariae (ex schedis academiae Vindobonensis). — 1) Videtur esse M. Cocceius Nerva consul a. u. c. 718, qui fortasse Asiam iussu Antonii per aliquod tempus rexit (cf. Prosopogr. imp. R. I p. 428 n. 974). — 2) Imperatoris appellatio etiam legatis M. Antonii concessa, cf. Mommsen Staatsr. I ed. 2 p. 122 not. 6. Ex iis videtur etiam fuisse C. Cocceius Balbus αὐτοκράτωρ, quem honorant Athenienses CIAth. III 571, praeterea plane ignotus. — 3) Consul designatus sine dubio aliquot annos ante a. 718 (a. 715 vel etiam antea, cf. Appian. b. c. 5, 73. Mommsen Staatsr. I² p. 567 not. 3).